

محمد هادی ثامنی^۱؛ مجید کوثری^۲؛ رحیم پندار^۳؛ فرانک شاهمرادی^۴

^۱ گروه زبان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران

^۲ عضو هیئت علمی بخش فیزیولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی جهرم

^۳ عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات بیماری‌های غیر عفونی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی جهرم

^۴ عضو هیئت علمی گروه زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه آزاد اسلامی قروه

چکیده

چکیده

آواتار به کارگردانی جیمز کامرون روایتی از سفر جاه طلبانه انسان به سیاره ای به نام پاندورا است. منظور از این سفر به دست آوردن ماده معدنی نادر موسوم به آنابنتیم می باشد. این مأموریت تنها در صورت کوچ اجباری بومیان و تخریب «درخت زندگی»، یعنی اقامتگاهشان بر زمین معدن میسر می باشد. سربازان این مأموریت، توسط یک تیم علمی به رهبری دکتر گریس آگوستین همراهی می شوند. آنها در تلاشند جیک سالی سرباز معلول را از طریق «آواتار» که از ترکیب دی ان ای انسان و ناوی ساخته شده را به اجتماع بومی ها اعزام کنند تا ضمن مطالعه بر روی ساکنان این سیاره آن ها را متقاعد به تسلیم صلح آمیز نمایند. اما این امر محقق نمی شود؛ سرهنگ مایس کواریچ در فرماندهی تصمیم به توسل به نیروی نظامی می گیرد. جنگ بین مهاجمان و بومی ها منجر به آسیب های جدی زیست محیطی و سرکوب بومیان، به ویژه زنان می گردد. در اثنای جنگ، کامرون روایت عشقی جیک، سرباز زمینی و نیتیری از پاندورا را مطرح می سازد؛ عشقی که منجر به توهم زدایی از جیک در رویارویی با واقعیات زندگی در پاندورا می شود. از جمله مضامین آواتار بازسازی تاریخچه کشف و استعمار استرالیا، مشکلات زیست محیطی، مصرف بی رویه منابع طبیعی و نیز روابط زن و مرد می باشد. آواتار به عنوان محصولی از فناوری کامپیوتری در جهان مجازی، اشاره به اهمیت این تکنولوژی در آینده دارد ضمن آن که تلویحاً خیزش قدرت های سیاسی جدید از آسیا را برجسته می سازد.

کلیدواژه‌ها

"استعمار"، "نگرش زیست محیطی"، "رابطه زن و مرد"، "هویت"